

Biedrī! Visus spēkus pārkārtošanās darbam, sabiedrības demokratizācijai un radikālajai ekonomiskajai reformai!

(No PSKP CK Aicinājumiem 1988. gada 1. Maijā)

VISU ZEMJU PROLETĀRIESI, SAVIENOJIETIES!

VALMIERAS KĪMIĶIS

VALMIERAS STIKLA ŠKIEDRAS RŪPNĪCAS PARTIJAS KOMITEJAS,
ADMINISTRĀCIJAS, ARODKOMITEJAS UN KOMJAUNĀTNES KOMITEJAS ORGANS

Avīze iznāk
kopš 1979. gada 25. oktobra

CETURDĪEN,
1988. gada 28. aprīlī

Nr. 16 (437)
Cena 1 kap.

Rezultāti runā par darbu

Apkopoti socialistiskās sacensības rezultāti par šī gada pirmo ceturksņa darbu starp rūpnīcas cehu kolektīviem. Pamatražošanas cehu grupā pirmo vietu ieguvis plaša patēriņa preču ražošanas ceha kolektīvs. Tālākajās godalgotajās vietās — otrajā un trešajā — attiecīgi ierindojušies ķīmiskās apstrādes ceha un aušanas ceha kolektīvi. Ceturta vietā ir stikla lodiņu ražošanas cehs, piektajā — dekoratīvo audumu ražošanas ceha kolektīvs. Kā veicies nodrošināto cehu kolektīviem? Godpilno pirmo vietu ieguvis elektroapgādes cehs. Otrajā vietā — remontu un mehāniskā ceha kolektīvs, trešajā — remontu un celtniecības cehs. Tālākajās vietās ierindojušies transporta, kā arī kontroles mērinstrumentu un automātikas cehs un pēdējais — tvaika un siltumapgādes ceha kolektīvs.

GALINA ILLARIONOVA,
socialistiskās sacensības inženiere

RŪPNĪCAS GODA PLĀKSNE

1. MAIJĀ PASAULES TAUTAS ATZĪME DARBĀLAUŽU STARP-
TAUTISKO SOLIDARĪTĀTES DIENU.

MŪSU VALSTI IR KĻUVIS PAR TRADICIJU SAGAITĪT SOS SVĒTKUS AR LABIEM SASNĒGUMIEM RAZOSANĀ.

IKVIENS DARBĀLAUŽU KOLEKTĪVS, SAGAITĪDĒ SVĒTKUS, APKOPO PADARĪTO XII PIECĀDES PLĀNA SEKMĪGĀ IZPILDE.

MŪSU RŪPNĪCAS KOLEKTĪVS SASPRINDZINĀTĀ UN LABI ORGANIZĒTĀ DARBĀ IR SASNĒDZIS TEICAMUS REZULTĀTUS PIRMAJĀ CETURKSNI.

LĪGUMSAISTĪBAS ESAM IZPILDĪJUSI SIMTPROCENTĪGI. VIRS PLĀNA SARAZOTĀ PRODUKCIJĀ PAR 511 TOKSTOSIEM RUBLU. SASNĒGTA PASĪZMAKSAS EKONOMIJA 106 TOKSTOSU RUBLU APJOMA, IEGŪTA VIRSPLĀNA PEĻNA PAR 213 TOKSTOSIEM RUBLU.

AR RŪPNĪCAS DIREKTORA PĀVELI PAR TEICAMIEM SASNĒGUMIEM DARBĀ UN AKTĪVU PĒDĪALĪANOS SABIEDRĪSKĀJĀ DZĪVĒ APBALVOTĪ DAUDZI UZŅĒMUMA STRĀDNĒKI, INŽENIERTEHNISKĪ DARBĪNIEKI UN KĀLPOTĀJI.

Valmieras rajona Goda plāksnē ieteikts ievietot:

Krēslīna Mārtiņa — 1. ceha stikla kausētāja, un
Sleņģa Viestura — 2. ceha meistara palīga, fotoportretus.

Rūpnīcas Goda grāmatā ierakstīti:

Voitāns Artūrs — 2. ceha meistara palīgs,
Sleņģe Millija — 2. ceha opentore,
Sticere Dace — 2. ceha opentore.

Ivanova Olga — 4. ceha audēja,
Olevsone Rimma — 4. ceha vērēju brigādiere.

Senkāns Vilis — 4. ceha meistara palīgs,
Holtēre Ruta — 5. ceha formētāja.

Rancāne Ruta — TKD vecākā inženiere,
Jarceva Nina — kadru daļas priekšniece.

Ar rūpnīcas Goda rakstu apbalvoti 40 strādājošie. 121 cilvēka fotoattēlus ievietos cehu Goda plāksnēs. Pateicība izteikta 55 rūpnīcā strādājošajiem.

Ansis Vidriķis,
2. ceha meistara
palīgs

Astrida
Aizsilniece,
4. ceha
priekšniece

Māriņe Juškova,
4. ceha
kontrolieru
brigādiere

Māriņe Aļeņčika,
5. ceha
līmētāja

Valentīna
Višņova,
6. ceha operatore

Vasiļijs
Pavlovs,
KCD priekšnieks

Nīna Pisareva,
4. ceha
šķērētāja

Pauls Purgalis,
MTA un K daļas
priekšnieka
vietnieks

Austris Serma,
17. ceha
virpotājs

Nīna
Krasnojorova,
2. ceha operatore

Margarita
Timošina,
4. ceha
tehnoloģe

Ivars Vitiņš,
16. ceha
elektromontieris

Veronika
Kulikovska,
4. ceha audēja

Anna Ādamsons,
4. ceha meistare

Jānis Auziņš,
12. ceha krāvejs

Māra Končeviča,
DZO vecāka
inženiere

Roberts Ziediņš,
1. ceha stikla
kausētājs

Biruta Pārūpe,
7. ceha inženiere

Sergejs Volkovs,
2. ceha operators

Herta Riekstiņa,
TKD vecāka
kontroliere

Zinaida
Gundareva,
4. ceha
šķērētāja

Lidija
Umbrāsko,
19. ceha
krāsotāja

Vija Avota,
2. ceha inženiere

Voldemārs
Vaivars,
18. ceha
kompresoru
mašīnists

Iecerētais īstenojas

Internacionālās un patriotiskās audzināšanas pasākumu plāna ietvaros šogad notiks tradicionālais pārskrējienis ar devīzi «Neviens nav aizmirsts, nekā nav aizmirsts». To organizē un vada rūpnīcas komjaunatnes komiteja un DOSAAF komiteja. Pārskrējiena dalībniekiem starts tiks dots 6. maijā pl. 9.00.

Sāgada maršruts skrējējus vedīs uz Gulbeni un Aļuksni. Paredzēts viesoties Gulbenes, Stāmerienas, Alsīņu un Aļuksnes skolās, kur būs tikšanās ar skolēniem un profesionālās orientācijas pasākumi. Aģitbrigāde stāstīs par rūpnīcu, tiks rādītas kinofilmas. Gulbenes Brāļu kapos notiks svinīgs mitiņš.

Skrējienā piedalīsies 7 komjaunieši un jaunieši no mūsu rūpnīcas, 4 skrējēji no 4. vidusskolas un 36.

PTV. Skrējiena vadītāja pienākumi uzticēti DOSAAF rūpnīcas komitejas priekšsēdētājam **Inamant Jerkinam**. Pasākumā piedalīsies arī Lielā Tēvijas kara veterāns **Tālvaldis Podnieks**.

Uzvaras svētku ritā mūsu pārskrējiena dalībnieki finišēs Valmieras memoriālā, kur notiks svinīgais mitiņš, vēlētis Uzvaras dienai.

LOLITA DREIMANE,
komjaunatnes rūpnīcas komitejas sekretāre

Pie rūpnicas pamatiem

Pirms gandrīz 30 gadiem — 1958. gada 3. jūlijā — PSKP Centrālā Komiteja un PSRS Ministru Padome pieņēma lēmumu par 15 stikla šķiedras rūpniecību celtniecību mūsu zemē. Nedaudz vēlāk republikas vadība nolēma vienu no šīm rūpniecām uzcelt Valmierā. Celtniecība tika uzsākta 1959. gada septembrī. Rūpnicas pirmā direktora **Georgija Lakuča** personīgajā arhīvā glabājas Latvijas PSR Tautas saimniecības padomes 1959. gada 24. septembra lēmums Nr. 331. Tajā teikts:

1. Iecelt biedru **Lakuču Georgiju Jāņa d. Valmierā** jauncelamās ķīmiskās un silikātu keramiskās rūpniecības pārvaldes stikla šķiedras rūpnicas direktora amatā...

Ar šo dienu jaunā rūpnīca sāka funkcionēt. Bet līdz 1963. gada 18. jūlijam, kad tika iegūta pirmā stikla šķiedra, vēl bija jānoiet garš un sarežģīts ceļš...

— Par jaunās rūpnicas direktoru kļuva, ja tā var teikt, nejauši, — atceras **Georgijs Lakučs**. — Pirms tam biju strādājis saimnieciskajā un partijas darbā Rīgā, par MTS direktoru Vietalvā un Dikļos. Tad biju Valmieras rajona lauksaimniecības inspekcijas priekšnieks, rajona izpildkomitejas priekšsēdētāja vietnieks. Kad bija pieņemts lēmums par rūpniecības celtniecību, bija vajadzīgs direktors. No Rīgas atbrauca partijas Centrālās Komitejas pārstāvis un uzdeva rajona vadītājiem steidzami atrast kandidāturu. «Ja neatradīsī, iecelsim vienu no jums», — kategoriski sacīja viņš. Nevienu piemērotu kandidāturu tā arī neatradām. Nu un beidzot šos pienākumus vajadzēja uzņemties man.

Sākām, kā saka, no nekā. Nācās izraudzīt nākamajai rūpniecībai vietu, atrast celtniekus. Toreiz jau tādā celtniecības organizācijā Valmierā nebija. Jau pirmajā gadā bija jāapgūst divi miljoni rubļu. No citām darba vietām cilvēkus nedrīkstēja ņemt. Noslēdzām līgumu ar Česu celtniecības pārvaldi, kas arī veica pirmos darbus. Vēlāk talkā nāca Leningradas celtnieki, tad tika izveidota Valmieras 43. celtniecības pārvalde.

Celtniecības darbi sākās 1959. gada vēlā rudenī. Togad bija stiprs sals. Masveidā izvērsti būvdarbus varējām tikai 1960. gada pavasarī. Pirmās objekts bija mehāniskās darbnīcas, tad citi cehi, noliktava, administrācijas ēka, pirmās dzīvojamās mājas. Gāja dažādi — kā jau pie mums celtniecībā mēdz būt. Darbu sarežģīja arī tas, ka šādu rūpniecību reģionā cēla pirmo reizi, nebija nekādas pieredzes.

Tagad, pēc tik daudzajiem gadiem, vēleiz ar pateicību gribu atcerēties lielo palīdzību un atbalstu, ko saņēmām no brālīgajām republikām. Projekta dokumentāciju izstrādāja Leningradā, iekārtu saņemam no Sverdlovskas un citām KPFSR pilsētām, kadru sagatavošana daudz palīdzēja baltkrieviski speciālisti un strādnieki Polockas stikla šķiedras rūpniecībā. Parāleli celtniecības darbiem notika zinātnieku pētījumi. Piemēram, stikla šķiedru pētīja republikas Zinātņu akadēmijas ķīmijas institūta silikātu ķīmijas laboratorijā. Arī man nācās mācīties pie ķīmijas zinātņu kandidāta A. Vaivada vadītās zinātnieku grupas.

Pirmās direktors ar siltumu un atzinību piemin celtniekus, no kuriem daudzi pēc tam palika strādāt rūpniecībā. Viens no viņiem ir tagadējā drošības tehniķas un darba aizsardzības daļas priekšiece **Rota Lušņa**.

Sešdesmito gadu sākumā no augstskolām un tehnikumiem ieradās liela grupa jauno speciālistu. Viņu skaitā — **Harijs Holsts, Astrida Aizsilniece, Inārs Poljaks, Atis Pencis, Rihārdš Peders** un daudzi citi. Viņi veica nopietnu organizatorisku darbu, paši piedalījās celtniecības darbos, palīdzēja gatavot kadrus jaunajiem cehiem.

Georgijs Lakučs rādā albūmu, kurā daudz fotogrāfiju par celtniecības gaitu, par pirmajiem cehiem, cilvēkiem. Viņa personiskajā arhīvā glabājas arī citi dokumenti un materiāli.

Un, lūk, tā pienāca 1963. gada 18. jūlijs, kad operatori **Eriks Bergmanis** un **Vitauts Vitols** ieguva pirmo šķiedru. Šajā vēsturiskajā brīdī kopā ar strādniekiem un speciālistiem cehā bija arī rūpnicas pirmais direktors.

Pēc tam nāca decembris, kad ekspluatācijā nodeva sastādīšanas un stikla cauruļu cehu un tika iegūti pirmie stikla cauruļu metri ampulu izgatavošanai.

Mūsu rūpniecība **Georgijs Lakučs** nostrādāja līdz 1964. gada maijam, kad viņu pārcēla citā darbā. Par direktoru tika iecelts **Imants Laksēvics**. Gada beigās sāka darboties auzāšanas cehs, iegūti pirmie auzāšanas metri.

Tagad **Georgijs Lakučs** jau daudzus gadus ir pensionārs, taču ir tikpat enerģisks un rosīgs kā agrāk. Lielu darbu viņš veic, būdams Valmieras pilsētas pensionāru padomes priekšsēdētājs. Viņš nekādā neizsaka, kad tiek uzdomāts tikties ar rūpniecības jaudin, sevišķi jaunajiem kadriem, stāsta viņiem par to, kā Valmierā tika likti pamati un sāka darboties un dot produkciju stikla šķiedras rūpniecībā.

Šajās dienās apritēja četrdesmit gadi, kopš **Georgijs Lakučs** savu mūžu saistījis ar Komunistisko partiju.

Ar rūpnicas pirmo direktoru tikās

HERMANIS HERCBERGS
ALEKSEJA KOZINECA foto

Soļi uz draudzības tiltu

Pagājušajā nedēļā savstarpējas sirsnības garā rīleja domu apmaiņa ar mūsu ciemiņiem — **Berdjanskas** stikla šķiedras rūpniecības pārstāvjiem. Tika runāts par nepieciešamību bagātināt sacensību, īstenot tajā jaunās vēsmas. **Berdjanskas** rūpnieciskajam kolektīvam klājas grūti. Uzņēmumā ir rekonstrukcija, nepārtraucot ražošanu. Piederzēs apmaiņas brīžos viesi stāstīja par savu pilsētu, rūpniecību, atzīmēja kopīgo un atšķirīgo ražošanas procesā. Mēs savukārt noveļām partneriem izturību, nosūtījām sveicinius visam kolektīvam. **Draudzības** kauss palika **Valmierā**, un nākamā kolektīvu pārstāvju tikšanās — rudenī **Berdjanskā**.

Attēlā: auzāšanas cehā draudzības maiņā strādāja **Berdjanskas** audeja (no kreisās) **LIDIJA OVSIJENKO** viņam ar **ANTONINU SELECKU** bija daudz ko pārrunāt par savu profesiju.

ANITAS MARTINSONES foto

Strādājošo zināšanu

IR IZMAIŅAS LĒMUMĀ

Izdarītas izmaiņas lēmumā par piena un citu līdzvērtīgu pārtikas produktu bezmaksas izsniegšanu strādniekiem un kalpotājiem, kas strādā darbos ar kaļķiem darba apstākļiem.

Sakarā ar šī lēmuma stāšanās spēkā no 1. maija tiek mainīta piena izsniegšanas kārtība.

Strādniekiem un kalpotājiem darba maiņā, neatkarīgi no tās ilguma, izsniedz 0.5 l tajās dienās, kad viņi faktiski strādā darbos, kas saistīti ar sarakstā uzrādīto ķīmisko vielu ražošanu vai to pielietošanu.

Tas nozīmē, ka strādnieki un kalpotāji, kas strādā pēc piecu dienu darba nedēļas ar divām brīvdienām,

nesaņem piena nedēļas normu, kas aprēķināta sešām darba dienām.

Nav atļauts izsniegt piena vietā naudu vai citas preces un produktus (izņemot līdzvērtīgos — keļiņu, rūgšpienu u. c.), izsniegt pienu par vienu vai vairākiem maiņām un priekšu, kā arī par pagājušām maiņām, izsniegt pienu uz maiņām.

Piens netiek izsniegts tiem strādniekiem un kalpotājiem, kas saņem ārstnieciski profilaktisku uzturu sakarā ar sevišķi kaļķiem darba apstākļiem.

Ja ir radīti normāli darba apstākļi, tad administrācija un arod biedrības komiteja, saskaņojot ar darba kolektīva padomi, pieņem lēmumu par piena izsniegšanas pārtraukšanu.

«Te ir manas otrās mājas»

Pirmdien tika godināta vecāka 4. ceha darbiniece — garderobiste **ELZA DINVALDE**. Viņai apritēja astoņdesmit.

— Jūs droši vien gaidāt, kad es beidzot iešu prom, bet man te ir tik labi, te ir manas otrās mājas, — saka **Elzpa**.

Te nostrādātie 12 gadi, visi iepriekšējie atdoti ģimenei — vīram, dēlam, mazbērniem **Dēls Andris**, izmācīties par operatoru **Polockā**, strādāt rūpniecībā kopš pirmās dienas. Arī vedēkla 15 gadus nostrādājis rūpniecībā.

Elzai Dinvaldei ir bijusi iespēja salīdzināt darbu vecajās garderobēs ar darbu tagadējās — jaunās, plašās, apzalmotās, jo viņa ir aktīvi piedalījies jauno telpu iekārtošanā, «apgušanā». Darbā ļoti izpalīdzīgo, ar labu mājaino teicību seko tīrībai un kārtībai tajās.

Darba biedru dūvātie ziedi un siltā seja bija pateicība par **Elzas Dinvaldes** sirds siltumu, sirsnību un satīcību.

INTA INDRIKSONE

Ievērtībai

Lūdzu nekavējoties atdot noliktavā ziemas sporta inventāru.

Līdzjūtība

Izsakām dziļu līdzjūtību **Tāivaldim Aizsilniekam**, sakarā ar mātes nāvi.

Valsts pieņemšanas kolektīvs

Prestižs — tas ir rezultāts

Paceltā problēma par prestiža jautājumu pēskaras arī rūpniecības DOSAAF organizācijai. Jau tāpēc vien, ka arī mums **Baiļu kalna** veidojas sporta objekts un ir redzams, kā top slēpošanas bāze. Negribu gan teikt, ka mūsu strādnieki izrādā īpašu interesi. Visas iekārtošanas darbu talkās strādā tikai patiešām entuziasti. Pārējos redz tikai tad, kad **Valdis Vanags** ir sarunājis ar kāda ceha vadību, un arī tad tikai līdz darba dienas beigām. Ziemā slēpošanas sacensības, manuprāt, ir daudz mazāk pārstāvētas, nekā tam vajadzētu būt. Ir dzirdami iebildumi par svešiem cilvēkiem grupās, bet, ja pašu laudis treniņus nenāk, tad arī tā ir izēja, lai ar sportotājiem varētu nodrošināt grupas. No svešajiem, kuri nepiedalās talkās, tiek ņemta dalības maksa.

Baiļu kalna komanda pieņēma savu aizbildniecību arī **BMX** trasī, ko griežā veidojot pilsētas velosipēdisti, bet atstāja pusrādā. Šis sporta veids īpatnīgs nodrēģis mūsu jaunajai paaudzei. (Tuvākās ziņas par **BMX** varat iegūt žurnālā «Draugs» aprīļa numurā.)

Ar 17. ceha komjauniešu palīdzību izveidojam militārizētās šķēršļu joslas elementus. Tie izvietoti «**Baiļu**» kompleksā, taču stāv dikā, jo tad, kad ir kur treniņus, runātāji jau pārgājuši uz citu tematu.

Manuprāt, prestiža jautājums būtu jārisina darbos, nevis skaitļos, DOSAAF organizācijai. Jau tāpēc vien, ka arī mums **Baiļu kalna** veidojas sporta objekts un ir redzams, kā top slēpošanas bāze. Negribu gan teikt, ka mūsu strādnieki izrādā īpašu interesi. Visas iekārtošanas darbu talkās strādā tikai patiešām entuziasti. Pārējos redz tikai tad, kad **Valdis Vanags** ir sarunājis ar kāda ceha vadību, un arī tad tikai līdz darba dienas beigām. Ziemā slēpošanas sacensības, manuprāt, ir daudz mazāk pārstāvētas, nekā tam vajadzētu būt. Ir dzirdami iebildumi par svešiem cilvēkiem grupās, bet, ja pašu laudis treniņus nenāk, tad arī tā ir izēja, lai ar sportotājiem varētu nodrošināt grupas. No svešajiem, kuri nepiedalās talkās, tiek ņemta dalības maksa.

Baiļu kalna komanda pieņēma savu aizbildniecību arī **BMX** trasī, ko griežā veidojot pilsētas velosipēdisti, bet atstāja pusrādā. Šis sporta veids īpatnīgs nodrēģis mūsu jaunajai paaudzei. (Tuvākās ziņas par **BMX** varat iegūt žurnālā «Draugs» aprīļa numurā.)

Prestižs.
Prestižs!
Prestižs?

visu glabātu tur — laiks būtu pārceļt žogu daudz tālāk. Visu pašlaik nevajadzīgo aizvācot, rūpniecības darbiniece atrastu vietu, kur ko iestādīt. Taču, īstenojot šo ieceri, mums pašiem ir jāmainās, jāiemācās cienīt savu darbābiedru veikumu, katram jāpalīdz uzturēt skaitistumu. Ja spēsim, un tas ir iespējams, savu rūpniecību padarīt par dāru, tad arī bērns labprāt laidīsies strādāt rūpniecībā — būs taču ar ko lepoties.

Prestižs pats par sevi nerodas, to nevar panākt ar runāšanu vien, tas rodas kā rezultāts mīlestībai uz savu darba vietu un apkārtni.

Par rūpniecības šaušanas komandu rajonā runā ar cieņu. Ne jau strīdos to panaca mazais kolektīvs, bet ar darbu, regulāri treniņos. Pašlaik 1. klases darbu vada **Ineta Ogsta**. Jau otro gadu pēc kārtas rajona čempionāta šaušanā rūpniecības komanda gūst uzvaras.

Līdz pagājušajai gada beigām līdzru pozīcijās turējās mūsu autobrocēji ar personiskajiem transporta līdzekļiem. Daudzi pazīst **Ināru Bekeru**, **Anitu Purmali**, **Tāli Danci**, **Ati Rezgalvi** un vēl 14 entuziastus, kuri jau ir I klases sportisti. Jebkurās sacensībās uz viņiem skatās ar cieņu. Tie ir cilvēki, kuri saprot, ka sports dod labumu gan pašiem, gan sabiedrībai.

Baiļu kalna top kordodroms, kur mūsu automodelisti varēs treniņus. Uz priekšdienām ielānos pabeigti minikara ceļi — šai sporta veidam šogad notiks 1. Vissavienības sacensības. Arī šie objekti domāti mūsu strādājošajiem un bērniem.

Kur esat, «sportot gribošie», kāpēc jūs neredz pie mūsu sporta bāzēm cīnoties par iespējām palīdzēt būvēt un sportot?

IMANTS JERKINS, DOSAAF rūpniecības komitejas priekšsēdētājs

Redaktore **V. Lejstrauna**